

Judikatūras krājums

Lieta C-392/16

Dumitru Marcu

pret

***Agencia Națională de Administrare Fiscală (ANAF) un Direcția Generală Regională a Finanțelor
Publice București***

(Curtea de Apel București lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) –
Direktīva 2006/112/EK – 199. panta 1. punkta c) apakšpunkts – PVN identifikācijas numura
nepiešķiršana – Apgrieztā iekasēšana – Prejudiciālā jautājuma hipotētiskums – Lūguma sniegt
prejudiciālu nolēmumu nepieņemamība

Kopsavilkums – Tiesas (otra palāta) 2017. gada 6. jūlija spriedums

*Prejudiciāli jautājumi — Tiesas kompetence — Robežas — Lūgums interpretēt Savienības tiesību
normas, kas acīmredzami nav piemērojamas pamatlietā — Direktīvas 2006/112 199. panta 1. punkta
c) apakšpunkts — Nepieņemamība*

*(LESD 267. pants; Padomes Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta j) un k) apakšpunkts, 137. panta
1. punkta b) un c) apakšpunkts un 199. panta 1. punkta c) apakšpunkts)*

*Curtea de Apel București (Bukarestes Apelācijas tiesa, Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu
nav pieņemams.*

Tikai tad, kad attiecīgā dalībvalsts ir izvēlējusies piešķirt saviem nodokļa maksātājiem
Direktīvas 2006/112 137. pantā paredzēto izvēli un ja viens no nodokļu maksātājiem ir izmantojis šo
iespēju, darījumiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 135. panta 1. punkta j) un k) apakšpunkts, var
piemērot apgrieztās iekasēšanas mehānismu, pamatojoties uz šīs direktīvas 199. panta 1. punkta
c) apakšpunktu.

Līdz ar to, lai gan pamatlietā aplūkoti darījumi vai daži no tiem attiecas uz nekustamo īpašumu
Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta j) un k) apakšpunkta izpratnē, ja Rumānija savos tiesību
aktos nav piemērojusi Direktīvas 2006/112 137. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā paredzēto
iespēju piešķirt saviem nodokļa maksātājiem tiesības izvēlēties savu darījumu aplikšanu ar nodokli vai
ja *D. Marcu* nav iesniedzis skaidru lūgumu šajā ziņā atbilstoši šīs direktīvas 137. pantam saviem
darījumiem piemērot PVN, minētās direktīvas 199. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas
nosacījumi nav izpildīti un tādēļ apgrieztās iekasēšanas mehānisms, kāds ir paredzēts šajā direktīvā, nav
piemērojams.

Otrkārt, pieņemot, ka pamatlietā aplūkotie darījumi ir notikuši ar nekustamo īpašumu Direktīvas 2006/112 12. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē, arī tad šiem darījumiem nevar piemērot atgrieztās iekasēšanas mehānismu, jo tie neietilpst to darījumu sarakstā, kas ir izsmeļoši uzskaitīti Direktīvas 2006/112 199. panta 1. punkta a)–g) apakšpunktā.

(skat. 47., 51., 52. un 54. punktu un rezolutīvo daļu)